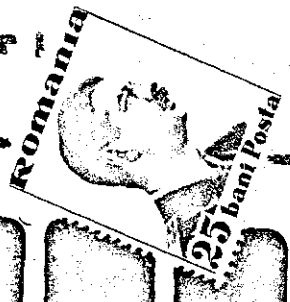

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Pământ românesc

Ne-a fost dat să trăim acum zile întinse de durere și tristețe fără margini. Timpul țării ne-a fost sfâșiat. O parte din pământul nostru, pământ scump românesc, în care odănesc atâtea timpuri de ostași și volvozi viteji români, a trebuit să fie lăsat cutropitorilor. Răvneau spre acest pământ, demult, ochii lui Iacomi. Și în fața puterii lui uriașe, covârșitoare, noi am fost singuri, fără prieten. De plăciri n'am întâlnit nici un sprijin. Numai rănjete de mulțumire pentru nenorocirea noastră, încă ce ne-a lovit și gânduri de revizuire a granițelor.

Așa ne-a găsit provocarea Rusiei din seara de 26 Iunie. Și în această situație sfatul sfetnicilor țării a găsit cu cale că trebuie să se supună năvălitorului și să lase Basarabia și Bucovina. Se pierde o provincie scumpă românească și se cuntesc o altă provincie, dar n'am avut ce face. Aveam de ales între pace și război. Un război greu cu o împărăție de 180 milioane de oameni.

De dragul păcii și pentru a păstra țara așa cum o avem acum, guvernul a hotărât părăsirea acestor provincii. Ostașii și-au lăsat trusele și întăriturile, din care nu s-au putut cliinti luni de zile furia viscozelor și a vremurilor. Odată cu ei au pornit șirurile lungi de refugiați, oameni cari și-au lăsat avutul lor, circiile de vite, holțele în pârghă, toată truda și rostul unei vieți, și-au pornit înspăimântați spre zarea necunoscutului.

În urmă li-s'a așternut viforul cutropirii sate și orașe jefuite, și toată mișcarea și ura unui neam încălzit la sânul nostru atâția ani de zile.

Pământul părăsit de noi, în aceste ceasuri grele, rămâne însă tot al nostru. Este pământ sfânt, românesc, peste care avem drepturi de veacuri și pe care l-au udat cu sângele lor atâția ostași viteji, în lungul istoriei noastre.

Nimic nu este, ce să îndreptățescă stăpânirea de acum asupra Basarabiei și Bucovinei. Dreptatea este de partea noastră.

Din vremurile de demult aceste pământuri au fost ale noastre. Le-au stăpânit volvozi români și oștenii români și-au vărsat în atâtea rânduri sângele pentru apărarea lor.

Sunt locuite în parte covârșitoare de Români, Streinii, și mai ales Rușii, stăpânitorii de azi, sunt puțin.

Dreptul nostru de stăpânire asupra pământului românesc al Basarabiei l-au recunoscut și alții.

Stăpânitorii de azi n'au asupra acestui pământ decât dreptul puterii lor covârșitoare și a situației grele în care ne-am găsit noi.

Neamul nostru are credința că ceace s'a petrecut cu noi nu va rămânea pentru totdeauna așa. Basarabia și Bucovina rămân pământ curat românesc, în care neamul nostru și-a înfipt, adânc, de veacuri, rădăcinile.

De acolo nimic nu l'va cliinti, nici silințele unei cutropiri, oricât de amarnic și viforoasă s'ar arăta.

Iar cei rămași în pământ liber nu vor uita niciodată pe frații lor de sub stăpânire străină. Nu vor uita niciodată cele petrecute în acest pământ românesc.

Crestături

de Gavril Todica

Centralizare. — În Iunie 1940 după ocuparea Parisului, constatam atât Germanii, cât și Francezii își dăduseră seama că Franța pierdea cel mai important aliniament de apărare și al economiei franceze în general. Căci cu toate eforturile făcute pentru descentralizare, o mare parte din industria franceză de război a rămas în Paris, sau împrejurimile Parisului.

Pierzând Parisul, Franța pierdea jumătate din capacitatea industriei ei pentru fabricarea motoarelor de avioane și mai mult de jumătate din producția accesoriilor de avioane. Pe deasupra, poporul Francez a rămas zdrobit sufletește, știind, câtă avere era îngrămadită în capitală și acum deodată cade în mâinile inamicului! Uluirea aceasta sufletescă a fost pentru Francezi o lovitură mai grea decât pierderea materială, pentru că dacă ai tărie sufletească, ușor te poți reculege, dar când rămâi zdrobit sufletește, lași toate lucrurile în voia potopului! În războiul trecut Parisul nu a căzut.

Din cazul acesta și din numeroase alte considerații putem învăța și noi Români, că nu poate fi bună politica de a concentra, de a îngrămădi toate așezămintele culturale, financiare și economice, toate întreprinderile industriale și comerciale în capitală, după sistemul francez pe care l-am urmat până acum.

E mult mai sănătos sistemul german, de a lăsa să se desvolte și alte centre din alte regiuni, alte orașe din cuprinsul Germaniei, după împrejurările firești locale. Așa s'au dezvoltat centre ca: Lipsca, Dresda, Koeln, Düsseldorf, Breslau, Hamburg și multe altele. Ba chiar și orașe mici ca Jena, Weimar, Altenburg, Meissen etc. au ajuns la renume, fie prin universități, fie prin alte așezăminte industriale, culturale și artistice. De exemplu: Bayreuth e renumit și cercetat numai pentru teatrul în care se predă muzica lui Wagner.

La noi?

Abla în timpul din urmă, sub greutatea unor împrejurări, au început a se desvolta încet

unel. centre din provincie: Aiba-Iulia, Blaj, Făgăraș, Orăștie și altele câteva dela noi și din Vechitul Regat.

Cu toate acestea, capitala e prea mult favorizată (ajutată) în asemănare cu orașele din provincie. Ca dovadă aș putea aminti circulația de bani.

După bilanțul Băncii Naționale a României, care regulează toate afacerile bănești din țara întreagă, iată cum s'au votat împrumuturile de bani în anul 1939:

Valorile scontate (date împrumut) au fost de 51 de miliarde lei în București și numai pe 6 miliarde în provincie, adică în tot restul țării.

Împrumuturile pe gaș de efecte (zalogiri de hârtii de valoare) au fost de 8718 milioane lei pentru București și numai 280 milioane lei pentru provincie.

Și în celelalte domenii financiare și întreprinderi industriale sunt concentrate în București.

Mai ales Moldovenii se plâng, cu drept cuvânt, că vechea lor capitală, Iași, orașul atâtor strălucite fapte românești din anul 1822—1859, după unirea principatelor nu a fost susținută și ajutată cum se cuvine de guvernele din București, nici chiar după anul de grea facerecare 1916—1918. Di profesor I Simionescu și răposatul prof. N. Leon au scris pagini convingătoare în privința aceasta ajungând la încheierea că trebuie să dorim o Românie viforoasă, ale cărei părți toate, să fie deopotrivă de sănătoase. „Nu vrem o Românie numai cu un singor organ bine dezvoltat, bine întreținut, iar cu celelalte organe slăbite, sau chiar paralizate”.

Cea mai mare durere

S'a luat României noastre prin silă toată Moldova de Răsărit și ținuturile peste Prut ale vechilor răzeși bucovineni.

O mai mare durere decât aceasta n'o pot cuprinde inimile noastre.

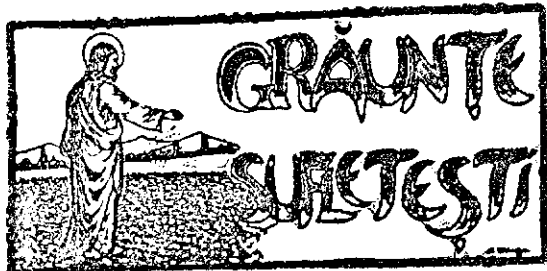
Robită peste o sută de ani, lăsată în părăsire și întunecată, cărmuită într-o limbă pe care n'o înțelegea, stăpânită de oameni cu totul străini, Basarabia celor trei milioane de țărani români a venit dela sine către noi în zilele de cumplită neorânduială când Împărăția rusească se dărâma.

Noi am făcut pentru dânsa ce era în puterile noastre, și isprava noastră se vede. Acuma, alții se vor bucura de dânsa, spre bucuria drăcească a Jidovilor de acolo, cari o sug și o seacă.

Dar este o vorbă pentru astfel de ceasuri: „Morile lui Dumnezeu macină lucet, dar sigur”.

(Din „Neamul Românesc pentru Popor”, nr. 13 din 1 Iulie 1940.)

N. IORGA

Explicarea sfintei liturghii

Pregătirea pentru consacrare

După ce s'a zis »Cred într'unul Dumnezeu« preotul îi provoacă pe credincioși, zicând: »Să stăm bine, să stăm cu frică; să luăm aminte, sfânta jertfă cu pace a o aduce!« ceea ce înseamnă că trebuie să ne reculegem bine, să alungăm dela noi toate grijile lumești, pentru că se apropie partea cea mai de căpetenie a sf. liturghii, care este prefacerea pâinii și a vinului în sfântul trup și sânge al Mântuitorului, când adevărat însuși făcătorul ceriului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele, se coboară pe sfântul nostru altar, pentru că să ne asculte cererile și toate necazurile și bucuriile noastre și să ne hrănească cu însuși trupul și sângele său.

Poporul răspunde cu: »Mila păcii, jertfa laudei«, ceea ce înseamnă că noi nu ne putem reculege sufletește, nici nu ne putem desbăra de cele lumești, dacă nu avem pace în sufletele noastre, iară această pace este un dar al lui Dumnezeu, care ni-se dă prin mila sa cea cerească. Numai având această pace sufletească, coborâtă din mila lui Dumnezeu asupra noastră, vom putea aduce această sfântă jertfă, prin care adevărat vom aduce laudea lui Dumnezeu, de aceea se și numește jertfa laudei.

Pentru că să avem însă această pace sufletească, iasă preotul din altar, se oprește în ușa împărătească și ne binecuvântă zicând: »Darul Domnului nostru Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Spirit să fie cu voi cu toți«. Iată așadar ce ne trebuie, ca să putem asculta cu rod sfânta liturghie: dar dela Domnul nostru Isus Cristos, dragoste dela Dumnezeu Tatăl și împărtășirea adevărată lucrarea Spiritului Sfânt. Numai avându-le toate acestea ne vom putea ridica cu gândul și cu sufletul la cele cerești. Poporul, bine știind că același lucru se cere să-l aibă și preotul, îi răspunde: »Și cu spiritul tău« Apoi, stând în ușa altarului și ridicându-și mâinile, zice preotul: »Sus să avem inimile!« Adevărat toate gândurile, sămțimentele și dorințele noastre să le avem sus, la Dumnezeu. Poporul, pătruns de adevărată credință, recunoaște că așa și trebuie, de aceea răspunde: »Avem către Domnul«.

Astfel stând lucrurile, constatând adevărat preotul că și poporul a înțeles, ce mare lucru este a sluji lui Dumnezeu și că în curând îi vom avea pe însuși Isus Cristos în mijlocul nostru, îi provoacă pe credincioși: »Să mulțumim Domnului« apoi intră în altar și, în vreme ce poporul cântă: »Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, Treimii celei de o ființă și nedespărțite«, preotul zice, în taină, o rugăciune cam de același cuprins, în care îi mulțumește lui Dumnezeu pentru toate faptele de bine, cele arătate și cele nevăzute ce s'au făcut pentru noi, pe cari le știm și pe cari nu le știm. Îi mulțumește și pentru liturghia aceasta, pe care bine a voit a o primi din mâinile preotului, măcar de și

stau înaintea lui Dumnezeu mii de arhangheli și zeci de mii de îngeri, heruvimii și serafimii, cei cu câte șase aripi și cu ochi mulți, cari se înalță sborând, »cântare de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind.« Aici se face aluzie la vrednicia pe care a avut-o sf. evanghelist Ioan despre cele patru ființe (vezi Apocalips 4, 6—8), dintre cari vulturul cântă, bouul strigă, leul înalță glasul, iară omul grăiește și toate laolaltă spun aceeași mărire lui Dumnezeu, adevărat: »Sfânt sfânt, sfânt e Domnul Savaot, plin este ceriul și pământul de mărirea lui. Osana întru cele de sus. Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Osana întru cele de sus.«

Tălcuirea acestei cântări este următoarea: Prorocul Isaia »a văzut pe Domnul stând pe tron înalt și mareț și poalele hainelor lui umpleau biserică. Serafimii stăteau înaintea lui, fiecare având câte șase aripi: cu două își acopereau fețele, cu două picioarele, iar cu două sbureau și strigau unul către altul zicând: sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de mărirea lui« (6, 1—3). Partea întâie a acestei cântări este deci luată din prorocia lui Isaia, numai că în loc de »tot pământul« s'a adăus »ceriul și pământul«. Partea a doua a cântării e luată din psalmul 117 și »osana« înseamnă: »să trăiască!« Atunci când se coboară între noi Regele regilor și Împăratul împăraților, toată lumea îi strigă: »să trăiască« cel ce vine, adevărat Mesia cel mult făgăduit. Prin urmare, în clipita aceasta sărbătorească, atât îngerii și sfinții din ceruri, cât și noi oamenii de pe pământ îl întâmpinăm pe Domnul nostru Isus Cristos cu cântece de mărire și de bucurie și de biruință.

Părintele Iuliu

Foița „Unirii Poporului“

Poezii populare

În fundul grădinei mele,
Cântă două păsărele,
Una cântă de noroc,
Că nu l-am avut de loc.
Alta cântă de năcaz
Că de tânără l-am tras.

Mult mă mir de unele,
Cum le vine binele,
Binele de mine fug,
Răul vine și m'ajunge
Mult mă mir și de-al meu biș,
Unde-i dus de nu mai vine,
Doar în târg nu l-am vândut,
Nici pe drum nu l-am pierdut.
În crâșmă nu l-am beut
Tot mă mir, ce s'a făcut?

Auzit-am, mamă, aseară,
C'or duce cătane iară.
Am un drăguț tinerel
Nu știu ce-aș face cu el.
L-aș face un măr gutăi,
L-aș pune la căpătâi
Dar mă tem c'o putrezi
Și ca el n'oi mai găsi.

De-aici până la Brașov
Nu-i fecior ca mândrul meu,
Nici în față nici în dos,

Nici la port așa frumos,
Nici la față, nici la stat.
Nici la port așa gătat.

Culese de: C. Manu.

Mulți copii, dar puțină mângăere

Un părinte dăduse copiilor săi toate bunurile sale: casă, curte moșie, vite, bani, cu un cuvânt, tot ce avuse — crezând că aceia-l vor ține bine și vor îngriji de el, cât va trăi. După ce astfel își dădu din mână tot ce avu, se duse mai întâi la fiul său cel mai mare, șezu cât șezu la el și acela, după ce i-se urî de tatăl său, îi zise: »Iată, tată, născându-mi-se un copil, locu în casă devine strămt, ne vom îmbuizi unii pe alții, deci ar fi bine să te duci să șezi la fratele de dincoala, care are casă mai mare«. Bietul tată se duse și după ce șezu cât-va timp și la al doilea fiu, se pomeni numai că și acesta-i face propunerea de a se duce dela el, zicându-i: »Tată dtale îți place să fie căldură în casă, știi însă că pe mine mă doare capul de căldură, deci n'ar fi bine să te muți la fratele meu, care-i pitar și-i dedat cu căldura?« Bătrânul tată se duse dela fiul său cel de al doilea la al treilea, însă nici la acesta nu o putu duce mult, căci și acesta, urându-i-se de el, îi zise: »Vezi, tată, cum ești de neliniștit la mine, unde este atâta umblare de oameni, — nu poți să te odihnești de loc că acum vine unul, acum vine altul, — de dta ar fi mai bine la sora mea, care șede la marginea orașului, acolo ai avea mai multă odihnă«.

Bătrânul văzu la cât e și-i zise: »Bucură-mă voi duce la ficele mele, — mișterile fiind mai miloase, doară voi putea ieși cu ele mai bine la cale«. Se duse deci la una din ficele sale; aceea însă încă se sătură de el în scurt timp și-i zise: »Tată, crede-mă, îți plâng de milă, decâte ori te văd suindu-te și pogorându-te treptele noastre înalte, — pentru d-ta ar fi bine să șezi la sora Sofia, unde n'ai avea de loc să sui și să cobori trepte, nefiind casa ei cu ridicătură ca a noastră.« Tatăl, ca să se despartă în pace de ficele sa, îi zise: »Ai dreptate, ficele mea, mă voi duce la Sofia.« Dar cum îi umblă betului părinte și la Sofia? Nu trecu mult și aceasta-i trimise vorbă prin altul, ca să bage bătrânul de seamă, că casa ei, fiind joasă, poate că e umedă și așa prea ușor se poate întâmpla să capete răceală în picioare; deci ar fi bine să se ducă la ficele dânsului cea mai mică, a cărei bărbat este îngrijitor peste cimitir și are o casă svântată. Bătrânul crezu că ficele lui poate să aibă dreptate și se duse la sora ei cea mai tinără. Abia șezu câteva zile și la aceasta, și aici îi făcu nepoțelul său următoarea descoperire: Moșule, șezi mama, că pentru d-ta n'ar fi locuință mai bună, decât uite într'un mormânt de aceea!« La cuvintele acestea inima bietului bătrân se rupse de durere și în scurtă vreme și muri. Cimitirul, ce-l primise pe răposatul tată, fu cătră el mai îndurat, decât cei șase copii ai lui, căci dându-i un loc în staulul său, îl lăsă să odihnească în pace. De aceea se zice că »mai ușor ține un tată pe șase copii, decât șase copii pe un tată.«

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni.

Nr. G. 125/1939.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1386/1940 și 2483/1939 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Constantin Oltean pentru încasarea creanței de 10.049 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Iulie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Ohaba la dom. urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cazan de fier rachi, 2 cai, 3 porci, 1 mașină de treerat cu motor, etc. în valoare de 13.650 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 2 Iulie 1940.

92 (1-1) DRAGOȘ B. portărel.

Nr. 1741/1931.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1741-1939 a Judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ștefan Băthory pentru încasarea creanței de 2147 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Iulie 1940 orele 7 p. m. la fața locului în Cergăul Mare la dom. urmăritului, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 iepe și 1 căruță în valoare de 6560 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 26 Iunie 1940.

93. (1-1) DRAGOȘ BURAC, portărel.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 126 - 1940

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1384/1940 a Judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Constantin Oltean pentru încasarea creanței de 8975 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Iulie 1940 orele 6 p. m. la fața locului în Roșia de Secaș la domiciliul urmăritului Nr. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 jninci, 1 șopron 1 coșu, 1 car și 1 coteț în valoare de 9000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 2 Iulie 1940.

91 (1-1) Indescifrabil, portărel

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 1194-1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1194/1931 a Judecătorei Mixte Blaj, în favorul reclamantului Banca Târnăveană S. A. Blaj repr. prin adv. Dr. Ștefan Băthory pentru încasarea creanței de 2871 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Iulie 1940 orele 6 p. m. la fața locului în Cergăul mare la domiciliul urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 5 oi, 2 boi, 1 car și 1 coșer în valoare de 17.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 26 Iunie 1940.

94 (1-1) DRAGOȘ BUCUR, portărel.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 1141-1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1500 1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ștefan Bathory pentru încasarea creanței de 10.745 Lei bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Iulie 1940 orele 4 p. m. la fața locului în Cergăul mare la dom. urmăritului Nr. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 bivolițe și 40 feldere cucuruz în valoare de 9600 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 26 Iunie 1940.

95 (1-1) DRAGOȘ BURAC, portărel

MITROPOLIA ROMANA UNITA — BLAJ

Nr. 4190-1940

TABLOUL

catedrelor vacante dela școalele secundare române unite din BLAJ

Tipul școlii	Școala	Nrul de ordine al catedrei	Catedra	Observări
E.	Liceul român unit de băieți »St. Vasile cel Mare«	7 9 10 11 12 14 17 18 22 23	L. Latină L. Franceză L. Franceză L. Germană L. Germană Istorie Filosofie-Drept Filosofie-Drept Fizico-chimice Fizico-chimice	
C.	Liceul de fete român unit	3 4 5 6 8 11	L. Română L. Latină L. Latină-Elină L. Franceză Istorie Matematici	
C.	Școala Normală română unită de învățători	4 11	L. Franceză Științele agricole Pedagogie II.	
C.	Școala Normală română unită de învățătoare	2 5 8 11	L. Română Pedagogie II Matematici cu Fizico-chimice Științele agricole Gospodărie	
D.	Liceul Comercial român unit de băieți	2 3 4 8 9 10 11 12 14	L. Franceză L. Germană L. Italiană Științele comerciale Științele comerciale Șt. naturale-Fizico-chimice Șt. naturale-Fizico-chimice Științele juridico-economice Caligrafie-Desen	
D.	Liceul comercial român unit de fete	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	L. Română L. Română-Franceză L. Germană Istorie Geografie Șt. comerciale Șt. comerciale Șt. comerciale Științele naturale-Fizico-chimice Științele naturale Fizico-chimice Științele juridico-economice Matematici	
A.	Gimnaziul industrial român unit »St. Iosif«		Una catedră de profesor partea literară Una catedră de profesor partea literară Una catedră de profesor partea științifică Două posturi de măestru lăcătușerie	
	Școala urbană de gospodărie gr. I. română unită		Una catedră de prof. part. lit. Una catedră de măestră spălat-călcăt Una cat. de aj. de măestră ornamentație Una cat. de aj. măestră țesut Una catedră de măestră menaj	

Candidații și candidatele doritori de a ocupa ca suplinitori catedrele de mai sus trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru profesorii și măestri suplinitori în legea învățământului secundar și să fie de religie română unită.

Cererile de numire însoțite de toate actele justificative (calificație, numiri anterioare, certificate de serviciu, extras de naștere și botez) se vor înainta cel mai târziu până în 10 Iulie 1940. Consistoriului Arhiepiscopesc din Blaj.

BLAJ, din ședința consistorială ținută la 29 Iunie 1940.

96 (1-1)

P. Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș
vicar general s.
VICTOR POP

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”